

Okul Öncesi Dönem Çocukları için “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği- Ebeveyn Formu”: Bir Ölçek Uyarlama Çalışması*

Pınar Aksoy¹ & Gülen Baran²

Özet: Bu çalışmada, öğretmen değerlendirmesine dayalı olarak Aksoy (2014) tarafından geliştirilmiş okul öncesi dönem çocukları için “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu”nun ebeveyn değerlendirmesine uygunluğunun sınanması amaçlanmıştır. “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu” 5 boyuttan (iletişim, uyum, kendini kontrol, prososyal davranışlar ve atılganlık) ve toplamda 44 maddeden oluşmaktadır. Doğrulayıcı faktör analizi aracılığıyla tanımlanmış olan yapının test edilmesi ve ölçme aracının yapı geçerliğinin değerlendirilmesi yapılmış, güvenilirlik analizi için de Cronbach Alpha (α) katsayısı değeri incelenmiştir. Çalışma grubu okul öncesi eğitime devam eden 60-72 aylık 838 çocuk ile onların ebeveyninden oluşmuştur. Bu doğrultuda elde edilen veriler, Sosyal Bilimler için İstatistik Programı’na (SPSS) aktarılmış ve AMOS programı aracılığıyla doğrulayıcı faktör analizine tabi tutulmuştur. Birinci düzey ve ikinci düzey çok faktörlü modele ilişkin doğrulayıcı faktör analizi sonuçları, X^2/sd değerinin bir uyumu (ortadan mükemmel) açıkladığını göstermiştir. RMSEA değerinin mükemmel uyumu ifade ederken, CFI, GFI, AGFI ve RMR değerlerinin iyi uyuma işaret ettiği saptanmıştır. NFI değerinin de (iyiden kabul edilebilire) bir uyumu açıkladığı görülmüştür. Güvenirliğin belirlenmesine yönelik olarak Cronbach Alpha (α) katsayısına bakıldığında ise bu değerlerin iletişim boyutu için $\alpha=.79$, uyum boyutu için $\alpha=.82$, kendini kontrol boyutu için $\alpha=.73$, prososyal davranışlar boyutu için $\alpha=.75$, atılganlık boyutu için $\alpha=.74$ ve toplamda $\alpha=.89$ olduğu belirlenmiştir. Bu çerçevede yapılan analiz ve değerlendirmeler sonucunda, Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun okul öncesi dönem çocukları için geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Sözcükler: Okul öncesi dönem, sosyal beceriler, sosyal becerileri değerlendirme ölçeği, ebeveyn formu.

Geliş Tarihi: 18.11.2019 – **Kabul Tarihi:** 06.01.2020 – **Yayın Tarihi:** 17.03.2020

DOI: 10.29329/mjer.2020.234.15

*Bu çalışmanın konusunu oluşturan ölçme aracı, birinci yazar Pınar Aksoy’un ikinci yazar Prof. Dr. Gülen Baran danışmanlığında yürüttüğü “Hikâye Anlatma Temelli ve Oyun Temelli Sosyal Beceri Eğitiminin Anasınıfına Devam Eden Çocukların Sosyal Becerilerine Etkisinin İncelenmesi” başlıklı doktora tezinin kapsamında geliştirilmiştir. 2-5 Ekim 2019 tarihleri arasında Kars’ta düzenlenen 6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi’nde (IECEC/UOEK-2019) sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

¹ **Pınar Aksoy**, Dr. Öğr. Üyesi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0001-6107-3877

Correspondence: aksoypnr@gmail.com

² **Gülen Baran**, Prof. Dr., Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, ORCID: 0000-0002-5854-4946.

“Social Skills Assessment Scale-Parent Form” for Preschool Children: A Scale Adaptation Study

Abstract: In this study, it was aimed to test if the “Social Skills Assessment Scale-Teacher Form” for preschool children, which was developed by Aksoy (2014) based on teacher evaluation, is suitable for parent evaluation. The “Social Skills Assessment Scale-Teacher Form” comprises of 5 dimensions (communication, adaptation, self-control, prosocial behaviors, and assertiveness) and a total of 44 items. The structure that was defined by means of confirmatory factor analysis was tested and construct validity evaluation of the assessment tool was performed, and Cronbach’s Alpha (α) coefficient value was reviewed for reliability analysis. The study group consisted of 838 children, 60-72 months old, attending preschool education and their parents. The data, obtained in this line, was transferred to SPSS and was subjected to confirmatory factor analysis AMOS program. Results of the confirmatory factor analysis related to the first level and second level multi-factor model showed that X^2/df value explains a fit (from medium to perfect level). It was found that RMSEA value means perfect fit as well as The CFI, GFI, AGFI and RMR values indicate good fit. NFI value also explains a fit (from good to acceptable). With reference to the Cronbach’s Alpha (α) coefficient for determining reliability, these values were determined: $\alpha=.79$ for the communication dimension, $\alpha=.82$ for the adaptation dimension, $\alpha=.73$ for the self-control dimension, $\alpha=.75$ for the prosocial behaviors, $\alpha=.74$ for the assertiveness dimension, and $\alpha=.89$ in total. As a conclusion of the analyses and evaluations performed within this framework, it was revealed that the Social Skills Assessment Scale-Parent Form is a valid and reliable assessment tool for the preschool children.

Keywords: Preschool period, social skills, social skills assessment scale, parent form.

GİRİŞ

Sosyal yaşamda birey hem çevresindeki kişilerle iletişim halinde olmaya hem de onaylanmaya gereksinim duymaktadır. Bu gereksinimlerinin karşılanmasında, etkili iletişim kurma ve toplumca onaylanabilir davranışlar sergileme becerilerine sahip olması son derece önemlidir. Dünyaya gelişle birlikte sosyalleşme sürecinde yer alan çocuk da yaşamının her aşamasında sosyal ilişkiler kurma ve başka sosyal ilişkilere katılma eğilimi içerisinde. Bu çerçevedeki iletişim ağı içerisinde bireyin kendini yeterli hissetmesi ve karşılaştığı olumsuz durumların üstesinden gelebilme gücüne sahip olması gerekli olmaktadır. Bu noktada sosyal beceriler, yaşam içerisinde kolaylaştırıcı ve ilişki sürecinde güçlendirici bir role sahiptir. Bireyin başkalarıyla olumlu sosyal ilişkiler kurabilmesinde ve kurduğu ilişkileri sürdürebilmesinde gerekli olan becerilerdir (Stanley, 2009). Başka bir açıdan ele alındığında ise sosyal beceriler bireyin başkaları tarafından yeterli veya yetersiz olduğu yönündeki düşüncelerini oluşturan ve belirli durumlar karşısında sergilenen davranışlardır (Gresham vd., 2010). Bu doğrultuda sosyal beceriler, bireyin başkalarıyla etkileşiminde ve yaşamının farklı alanlarında kullandığı bir grup davranışları temsil etmektedir.

Sosyal beceriler, sosyal çevre ve kültür tarafından oluşturulan toplumsal kurallar ile ilişkilidir. Bu beceriler “bir gruba katılma” gibi karmaşık becerileri içermekle birlikte, “göz kontağı kurma” gibi basit becerileri de kapsamaktadır. Dinlemeye istekli olma, sıra beklemeyi öğrenme, anlaşmazlıklarla baş etmeyi deneme gibi sosyal beceri davranışları, aynı zamanda başkalarının sözünü kesmeden konuşma ve kendi görüşünü açıklama gibi sosyal iletişim becerileri ile bağlantılı olmaktadır. Bireyin önemli bir sosyal görevi yerine getirme sürecinde gruba dâhil olma, konuşmayı başlatma, arkadaş edinme ve arkadaşla birlikte oyun oynama gibi çeşitli davranışları sosyal becerilerinin kapsamının oluşturulması noktasında önemli bir adımdır (Elliott vd., 2008; Lindon, 2011; Sacks, 2006). Sosyal beceriler, sosyal etkileşim sürecinde ortaya konan birtakım sözlü ve sözsüz tepkilerinin içermektedir. Bireyin göz kontağı, yüz ifadesi, sosyal mesafe, duruş, jest ve mimik gibi sözsüz tepkilerin düzeyini, sosyal durumların talepleri için uygun bir şekilde ayarlaması gereklidir. Bununla birlikte, ses tonu ve şiddeti ile konuşma netliği, kişinin başkaları üzerindeki etkisi ve başkalarının kişiye yönelik tepkileri noktasında bir ölçü olmaktadır. Bu temel sosyal becerilerin ne yönde olduğu da sosyal etkileşimin başarısını ortaya koymaktadır. Sosyal görevlerin üstesinden gelebilmesi için, bireyin temel becerileri uygun stratejilerle birleştirmesi gerekmektedir. Bir örnekle ele alınacak olursa; konuşmayı başlatabilme, konuşmayı başlatmak için uygun zamanı ve konuyu seçme gibi karmaşık becerilerle birlikte, birçok temel sosyal beceriyi kullanmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bireyin yardım etme, yardım isteme, hakkını savunma ve aktif katılım gösterme gibi üstesinden gelmesi gereken birçok sosyal görevi de bulunmaktadır (Segrin ve Giverts, 2003; Spence, 2003). Bu bakımdan sosyal beceriler, kişiye ve ortama göre değişiklik gösteren karmaşık bir yapıya sahip becerilerdir.

Sosyal beceri yetersizlikleri karşısında çocuğun sosyal ilişkilerinin zarar görmesi ve bununla birlikte, kişilik yapısının olumsuz yöne kayması da olasıdır. Çocukların sosyal açıdan uygun olan davranışlar ile davranışların uygulanışı konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığında, hangi ortamlarda hangi davranışların uygun olduğunu bilmediğinde ve özgüven eksikliği içerisinde olduğunda sosyal beceri yetersizlikleri sergilemesi kaçınılmazdır. Bununla birlikte, çocukların sosyal becerilere sahip olmasına karşın, sosyal görevleri yerine getirmede yeterli olmaması veya bireyin sosyal becerileri kullanma yeteneğine sahip olmasına rağmen bilişsel, duygusal ve çevresel etkenlerden kaynaklı olarak, bazı durumlarda sosyal açıdan uygun olmayan davranışlar sergilemesi söz konusudur (Gresham, 2016; Spence, 2003; Stanley, 2009). Sürekli sosyal beceri yetersizliği yaşayan çocuklar yaşam sürecinde kısa dönemli ve uzun dönemli birçok olumsuz sonuçlarla karşılaşmakta ve karşılaştıkları bu olumsuz sonuçlar da onların ilerleyen dönemlerde karşılaşılabilecekleri başka sorunların habercisi olmaktadır. Bu çerçevede sosyal beceriler bireyin akran kabulünü sağlayan, sosyal ve akademik açıdan yetkinliğini destekleyen ve kendine güvenini geliştiren davranış dizinleri olarak süreçte yer alırken, birtakım eğitimsel, davranışsal ve psikolojik sorunların ortaya çıkmasını da önleyen beceriler olarak var olmaktadır (Gresham ve Elliott, 1987; Gresham ve Elliott, 2008; Elliott, Sheridan ve Gresham, 1989). Okul öncesi dönemde sosyal becerilere odaklanan ulusal ve uluslararası

düzeydeki çalışmalarda; sosyal becerilerin özbakım becerileri, bağlanma biçimi ve oyun davranışları (Ambrose, 2013; Öztürk, 2019; Yılmaz, 2018) gibi farklı özelliklerin eşliğinde şekillendiği ve ayrıca ebeveyn katılımı, ebeveyn stili ve ebeveyn stresi (Hosokawa, Katsura ve Shizawa, 2015; Karabulut, 2018; Nitzan ve Roth, 2014; Rizka ve Bacotang, 2018) gibi birçok faktörün de etkisi altında olduğu tespit edilmiştir. Bu yöndeki bulgular, sosyal becerilerin çok yönlü etkiye sahip beceriler olduğunu göstermekle birlikte, sosyal becerilerin kapsamında öne çıkan durumları da ifade etmektedir.

Okul öncesi dönemde sosyal becerilerle ilgili çalışmalarda yaygın bir şekilde Merrell'in (1995, 1996) üç boyut altında yaptığı sınıflandırmadan bahsedilmektedir. Bu aşağıdaki gibidir:

- *Sosyal işbirliği*: Eşyalarını/oyuncağını paylaşma, kuralları takip etme, kendini kontrol etme, serbest zamanlarını uygun bir şekilde değerlendirme, kurallara uyma, akranlarıyla anlaşma, yetişkinlerin kararlarını kabul etme ve eleştirileri hoşgörülle karşılama gibi becerileri içermektedir.
- *Sosyal etkileşim*: Başka çocukların davranışlarını anlamaya çalışma, başkalarının uygun davranışlarını takdirle karşılama, akranları tarafından takdir edilebilecek özelliklere sahip olma, üzgün olan çocuklara yardım etme ve başka çocukları oyuna davet etme gibi becerileri kapsamaktadır.
- *Sosyal bağımsızlık*: Oyun gruplarına dâhil olma, problemle karşılaştığı durumlarda yardım istemeden önce kendi ürettiği çözüm yollarını deneme, iletişimi başlatma ve sürdürme, farklı çocuklar tarafından oyuna davet edilme ve farklı ortamlara kolay bir şekilde uyum sağlama gibi becerileri içermektedir.

Sosyal becerilere yönelik çalışmalardan yola çıkarak Calderalla ve Merrell (1997) de sosyal becerilere ilişkin bir sınıflandırmadan bahsetmiştir. Sosyal becerileri beş boyut altında toplayan bu sınıflandırma aşağıdaki gibidir:

- *Akran ilişkileri ile ilgili beceriler*: Yardım etme/isteme, arkadaş edinme, arkadaşlarının haklarını koruma, liderlik yapma, iltifat etme, arkadaşlarını takdir etme ve başkalarının duygularını anlama gibi becerileri açıklamaktadır.
- *Kendini kontrol etme becerileri*: Bağımsız davranma, başkalarının fikirlerini hoşgörülle karşılama, farklı fikirlerle uzlaşma, öfkesini kontrol etme ve işbirliği içerisinde çalışma gibi becerileri kapsamaktadır.
- *Akademik beceriler*: Verilen görevleri yerine getirme, serbest zamanlarını etkili bir şekilde değerlendirme, bağımsız bir şekilde çalışma, öğretmenin yönergelerini dinleme ve okula uyum sağlama gibi becerileri ifade etmektedir.

- *Uyum becerileri:* Kurallara uyma, yönergeleri yerine getirme, oyuncasını/eşyasını paylaşma ve sorumlulukları yerine getirme gibi becerileri kapsamaktadır.
- *Atılganlık becerileri:* İletişimi başlatma, duygularını ifade etme, arkadaşlarını oyuna davet etme, yeni insanlarla tanışma, kendine güvenme ve devam eden bir etkinliğe uygun bir şekilde dâhil olma gibi becerileri içermektedir.

Sosyal becerileri içeren davranışlarda veya bu kapsamdaki davranışların sergilenmesinde bir şekilde eksikliklerin/sorunların olması, sosyal beceri yetersizliğinin bir ifadesidir. Sosyal beceri yetersizliği olan çocuklar için sosyal beceri eğitimi bir ihtiyaç olmakla birlikte, sosyal beceri eğitimi öncesinde ihtiyaç analizinin yapılması da gerekli bir durumdur. Bu kapsamdaki ihtiyaç analizinde çocuğun yakın çevresindeki öğretmen, ebeveyn ve akran gibi farklı potansiyeldeki kişilerin katılımının sağlanması gerekli görülmektedir. Buradaki temel amaç, çocuğun henüz yeteri kadar gelişmemiş olan sosyal beceri alanlarını belirlemektir (Cornish ve Ross, 2004). Sosyal becerilere yönelik müdahalelerin öncesinde sosyal beceri düzeylerinin ve desteklenmesi gereken sosyal becerilerin belirlenmesi için değerlendirme yapılması gerekli görülürken, sosyal becerilere yönelik müdahalenin sonrasında da yapılan işlemlerin etkisinin görülmesi için değerlendirmenin yapılması gereklidir (Aksoy, 2014). Sosyal becerilerin değerlendirilmesinde gözlem, görüşme ve davranış derecelendirme ölçekleri gibi teknikler kullanılabilen ve öğretmen, ebeveyn gibi çocuğun çevresindeki kişiler tarafından değerlendirilmesinin yapılması önemli olmaktadır (Elliott, Sheridan ve Gresham, 1989). Bu bakımdan sosyal becerilerin değerlendirilmesi, bir grup teknik ve stratejileri bünyesinde barındıran bir aşamadır.

Sosyal becerilerin değerlendirilmesinde, kendine özgü birtakım sonuçları ortaya koyan gözlem tekniğinin önyargıya eğilimli olması ve belirli zamanlarda yapılan gözlemlerde görülemeyen sosyal davranışları ortaya koyması olasıdır. Buna çözüm olarak, çocuğun kapsamlı olarak değerlendirilmesinde gözlemin sosyal beceri değerlendirme ölçekleri veya tarama envanterleri ile birlikte kullanılması gerektiği savunulmaktadır (Boisjoli ve Matson, 2009; Gresham, 1981). Diğer bir teknik olan görüşme ise davranışların sergilendiği ortamlara ilişkin verilerle birlikte işlevsel bilgilerin elde edilmesini sağlayan ve esneklik içeren bir tekniktir. Görüşme sürecinin birtakım sınırlılıkları içermesi ve görüşme sonuçlarının önyargıları içermesi olmasına karşın, sosyal becerilerin değerlendirilmesinde ikincil bir teknik olarak kullanılması önerilmektedir (McClelland ve Scalzo, 2006; Merrell, 2001). Sosyal becerilerin değerlendirilmesinde kullanılan diğer bir teknik de sosyometridir. Sosyometri tekniği, başka birinin bakış açısıyla çocuğun belirli bir ortamdaki sosyal davranışları hakkında fikir vermektedir. Çocukların arkadaşlık ilişkilerinde meydana gelen değişikliklerin fark edilmesi noktasında tercih edilen bir tekniktir. Buna karşın, sosyometrinin amaç doğrultusunda kapsamlı bir şekilde kullanılmasında ve çocukların desteklenmesi gereken sosyal becerilerinin neler olduğunun tespit edilmesinde birtakım sınırlılıklar yer almaktadır (Cornish ve Ross, 2004; Merrell, 2001). Sosyal beceri yetersizliklerinin belirlenmesinde yaygın bir şekilde kullanılan bir

teknik olarak ise derecelendirme ölçekleri dikkat çekmektedir. Derecelendirme ölçekleri; daha az zamanda değerlendirilebilme, zaman içerisinde farklılaşan durumlar hakkında bilgi verme ve farklı düzeydeki birçok özelliğın belirlenmesinde kullanılma gibi avantajlara sahip bir tekniktir. Bu süreç sosyal becerilere ilişkin olarak sıralanmış açıklayıcı ifadelerin çocuğu iyi tanıyan ve çocuğun davranışlarını gözleme olanağı olan kişi tarafından değerlendirilmesi ile gerçekleştirilmektedir (Boisjoli ve Matson, 2009; Gresham ve Elliott, 2008; Merrell, 2001; Wright, 2010). Bu bağlamda davranış derecelendirme ölçekleri çocukların farklı ortamlarda ve farklı sıklıklarda sergiledikleri sosyal becerilerin saptanmasında ve farklı düzeylerdeki sosyal davranışlarının ortaya konmasında başvurulan önemli bir araç olarak görev yapmaktadır.

Okul öncesi dönem çocuklarının sosyal, akademik ve entelektüel açıdan kaliteli bir yaşam sürmesinin istendik yönde sosyal becerilere sahip olması ile ilişkili olduğu her geçen gün daha çok kabul gören bir görüş olmakla birlikte, sosyal becerilerin tespiti de var olmasına yönelik önemli bir adımdır. Sosyal becerilerin belirlenmesi için sosyal becerilerin değerlendirmesi şart olurken, bu kapsamda okul öncesi dönem çocukları için davranış derecelendirme ölçeklerinin kullanılması da son derece önemlidir. Sosyal becerilerin değerlendirilmesinde geçerli ve güvenilir ölçeklere ihtiyaç duyulmakta iken, bu süreçte çoklu veri kaynaklarına başvurulması da ele alınması gereken bir diğer husustur. Bu kapsamdaki ilgili çalışmalar incelendiğinde okul öncesi dönem çocuklarına yönelik olarak yurt dışı (Gresham ve Elliott, 2008; Merrell, 1996) ile yurt içinde (Avcıoğlu, 2007; Kapıkıran, İvrendi ve Adak, 2006) geliştirilmiş ve Türkçe'ye uyarlaması yapılmış (Koçyiğit ve Kayılı, 2008) sosyal becerileri değerlendirme ölçeklerinin oldukça sınırlı sayıda olduğu tespit edilmiştir. Bu çerçevedeki ölçme araçlarının birçoğunun öğretmenlerin değerlendirmesine dayanan ve çocuğun belirli ortamlardaki sosyal becerilerini öne çıkaran araçlar olduğu söylenebilir. Alanyazınında, sosyal becerilerin birden fazla kaynaktan toplanan bilgilere dayalı olarak değerlendirilmesinin önemli olduğu ve kaynak kişi olarak öğretmen ile ebeveynin birlikte yer aldığı sosyal beceri içerikli çalışmaların yürütülmesinin gerekli olduğu vurgulanmıştır. Çocukların problem davranışlarının tek bir kaynaktan alınan bilgilere dayalı olarak değerlendirilmesinin de birtakım sınırlılıklara sahip olduğu ortaya konmuştur. Bu kapsamda, çocuklar tarafından evde ve okulda sergilenen sosyal beceriler hakkında ayrıntılı bilgi edinilmesinin bir yolunun da sosyal becerilerin ebeveyn ve öğretmen değerlendirmesine dayalı olarak ele alınması olduğu üzerinde durulmuştur (Cai, Kaiser ve Hancock, 2004; Gagnon, Nagle ve Nickerson, 2007; Heyman vd., 2016; Merrell, 2001; Nitzan ve Roth, 2014; Özbey, 2009). Neticede sosyal becerilere yönelik derecelendirme ölçekleri, çocuğu yakından tanıyan kişi/kişiler tarafından değerlendirmenin yapılması esasına dayanmaktadır. Bununla birlikte, sosyal becerilere ilişkin olarak öğretmen ve ebeveyn şeklindeki farklı kaynaklar tarafından yapılan değerlendirmelerden yola çıkarak, farklı bakış açılarına ve farklı bilgilere ulaşılması söz konusudur. Son yıllardaki çalışmalarda (Heyman vd., 2016; Maleki vd., 2019; Nitzan ve Roth, 2014) da sosyal becerilerin

ebeveyn ve öğretmen perspektifinden değerlendirilmesi ile çocukların farklı ihtiyaçları ve yeterlilikleri hakkında kapsamlı bulgulara ulaşılabileceği savunulmuştur.

Yapılan inceleme ve değerlendirmelerden yola çıkarak, çocukların sosyal beceri düzeylerine yönelik güçlü kanıların ortaya konması ve farklı bilgi kaynaklarına ilişkin eğilimlerin tespit edilmesi noktasında çeşitli ölçeklere ihtiyaç olduğu kanısına varılmaktadır. Okul ncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerine yönelik olarak teoriden uygulamaya uzanan çalışmalara kaynaklık etmek üzere, Aksoy (2014) tarafından geçerli ve güvenilir bir lme aracı olarak alanyazınına kazandırılan okul dncesi dönem çocukları için ‘‘Sosyal Becerileri Değerlendirme leği-ğretmen Formu’’nun ebeveyn değerlendirmesi için uygunluğunun araştırılması da bu çalışmanın çıkış noktasını oluşturmuştur.

Amaç

Bu çalışmanın amacı, okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin ğretmen tarafından değerlendirilmesine dayalı olarak Aksoy’un (2014; makale versiyonu yayımda) geliştirmiş olduğu ‘‘*Sosyal Becerileri Değerlendirme leği-ğretmen Formu*’’nun (SOBD-F) ebeveyn değerlendirmesine uygunluğunu sınamaktır. *Bu amaç doğrultusunda*, ‘‘Sosyal Becerileri Değerlendirme leği-ğretmen Formu’’nda yer alan maddelere göre ebeveyn değerlendirmesinden elde edilen veriler doğrulatory faktör analizi (DFA) ile sınanmış ve bu kapsamda lme aracında yer alan maddelerin sosyal becerilerin ebeveyn değerlendirmesine dayalı olarak belirlenmesinde kullanılıp kullanılamayacağı araştırılmıştır.

YÖNTEM

Çalışma Grubu

Okul ncesi dönem çocukları için ‘‘Sosyal Becerileri Değerlendirme leği-Ebeveyn Formu’’na ilişkin geçerlik-güvenirlik işlemlerinde 60-72 aylık okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin belirlenmesinde ebeveyn değerlendirmesine başvurulmuştur. Bu doğrultuda, daha öncesinde belirlenen yapıyı test etmek üzere doğrulatory faktör analizi kullanılmaktadır. Doğrulatory faktör analizi için, örneklem büyüklüğünün en az 400 olması önerilmektedir (Schermelleh-Engel, Moosbrugger ve Müller, 2003). Çalışmada da örneklem büyüklüğünün geniş tutulması hedeflenmiştir. Tokat il Merkez’inde yer alan okul öncesi eğitim kurumları arasından tesadüfi örnekleme yöntemi ile seçilen 62 farklı kurumda okul öncesi eğitime devam etmekte olan çocukların sosyal becerilerini değerlendirmesi için 1260 ebeveyne form dağıtılmıştır. Bu form Aksoy’un (2014) Sosyal Becerileri Değerlendirme leği-ğretmen Formu’nda yer alan sosyal beceri ifadeleri ile bu ifadelerin değerlendirilme kategorilerini (5’li Likert dereceleme) ve çalışma grubu ile ilgili bilgileri içermektedir. Bu kapsamda ebeveynlerden geri dönüşü sağlanan formlar incelenmiş, eksiksiz ve hatasız bir şekilde değerlendirme yapıldığı tespit edilen 838 çocuğa ait form çalışma kapsamına dâhil edilmiştir. Bu kapsamda Tokat il Merkez’inde okul öncesi eğitime devam etmekte olan 838 ocuk ile bu çocuklara

ilişkin formları dolduran ebeveynler çalışma grubunu oluşturmuştur. Bu doğrultuda değerlendirmeye alınan çocukların % 52.7'si (n=442) erkek ve % 47.3'ü (n=396) kızdır.

Veri Toplama Araçları

Çalışma verilerinin toplanmasında; Aksoy (2014) tarafından geliştirilen okul öncesi dönem çocukları için “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu” kullanılırken, bu formun içerisinde formun doldurulmasına ilişkin yönerge ile birlikte sosyal becerileri değerlendirilen çocuklara ilişkin Genel Bilgi Formu (cinsiyet ve doğum tarihi gibi soruları içeren) da yer almaktadır. Bu formlar, çalışmada veri toplama aracı olarak görev yapmıştır.

“Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu”, okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerini değerlendirmek amacıyla Aksoy (2014) tarafından geliştirilmiş bir ölçme aracıdır. Bu ölçme aracının geliştirilmesinde, okul öncesi dönemde olan 254 çocuğa ait ön deneme formu, 896 çocuğa ait deneme formu ve 263 çocuğa ait test-tekrar test formu ile geçerlik-güvenirlilik analizine ilişkin gerekli adımlar yerine getirilmiştir. “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu”, okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin öğretmen değerlendirmesine dayalı olarak kullanılmasına ilişkin gerekli işlem ve analizlerden geçirilmiş bir ölçme aracıdır. Bu ölçme aracı, 44 maddeden ve 5 boyuttan oluşmaktadır. Bu boyutlar “iletişim” (1.boyut; 12 madde), “uyum” (2. boyut; 9 madde), “kendini kontrol” (3. boyut; 9 madde), “prososyal davranışlar” (4. boyut; 9 madde) ve “atılgnlık” (5. boyut; 5 madde) şeklindedir. Ölçme aracında yer alan maddelere bakıldığında; *iletişim* kendini kontrol boyutunda “başkalarının hissettiği duygularla ilgili sorulara doğru cevap verir, bir olay ya da durum karşısında hissettiği duyguları açıkça ifade eder, konuşurken jest ve mimiklerini duruma uygun şekilde ayarlar, konuşurken dinleyen kişiyle göz teması kurar” gibi maddeler, *uyum* boyutunda “verilen yönergeleri takip eder, bulunduğu ortamdaki kurallara uyar, sırayla hareket edilmesi gereken durumlarda sırasını bekler” gibi maddeler ve *kendini kontrol* boyutunda “öfkelenildiğinde saldırgan davranışlar gösterir, başkaları onu ittiğinde/ona vurduğunda aynı şekilde karşılık verir, sınıfındaki/odasındaki eşyalara zarar verir” gibi maddeler yer almaktadır. *Prososyal davranışlar* boyutunda ise “başkalarının başarılarını takdir eder, karşısındakine sarılarak veya sevdiğini söyleyerek sevgisini ifade eder, yardıma ihtiyacı olduğunu hissettiği birine gönüllü olarak yardım eder” gibi maddeler ve *atılgnlık* boyutunda “başkalarının oyunlarına katılmaya çekinir, yeni arkadaş edinmekte zorlanır, utangaç ve içine kapanıktır” gibi maddeler vardır.

Ölçekte yer alan sosyal beceri maddeleri, çocuklar tarafından sergilenme sıklığına göre 5’li dereceleme ile değerlendirilmektedir. Sosyal becerilerin sergilenme sıklığı için, “hiçbir zaman” ile “her zaman” arasındaki oranlar kullanılmıştır. Buna göre, olumlu sosyal beceri davranışlarını ifade eden sosyal beceri maddelerinin değerlendirilmesi “her zaman” (5 puan), “sık sık” (4 puan), “ara sıra” (3 puan), “nadiren” (2 puan) ve “hiçbir zaman” (1 puan) şeklindedir. Ölçme aracının üçüncü (kendini kontrol) boyutu ile beşinci (atılgnlık) boyutunda yer alan maddeler olumsuz sosyal becerileri ifade

etmekte ve değerlendirme sürecinde tersten puanlanmaktadır. Ölçeğin boyutlarından alınabilecek puanlar en az 5 ve en fazla 60 arasında olmakla birlikte, toplamından alınabilecek puanlar da 44 ile 220 arasında değişmektedir. Ölçeğin boyutlarına ve toplamına ilişkin puanlara göre oluşturulan % 27'lik alt-üst grupların madde ortalama puanları arasındaki farka ilişkin yapılan bağımsız gruplar t-testi analizi sonucunda, üst grupta yer alan puan ortalamalarının alt grubun puan ortalamalarından anlamlı bir şekilde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç ile testin iç tutarlılığının oldukça iyi olduğu ortaya konmuştur. Bu aşamada yapılan madde-toplam korelasyonuna ilişkin analiz sonucunda, ölçekte yer alan her bir maddenin ölçeğin toplam puanıyla (44 madde $r > .30$ ve $p < .001$) .001 düzeyinde anlamlı bir ilişki gösterdiği belirlenmiştir. Her bir boyutun birbirleriyle ve toplam puanla olan ilişkisi incelendiğinde, “iletişim” ($r = .878$, $p < .001$), “uyum” ($r = .817$, $p < .001$), “kendini kontrol” ($r = .702$, $p < .001$), “sosyal davranışlar” ($r = .856$ ve $p < .001$) ve “atılganlık” boyutunun ($r = .623$, $p < .001$) toplam puanla ve birbirleriyle pozitif yönde anlamlı bir şekilde ilişkili olduğu da saptanmıştır ($r > .30$, $p < .001$). Bu sonuca göre, ölçekte yer alan maddelerin ve boyutların benzer davranışları örneklediği ve testin iç tutarlılığının yüksek olduğu belirtilmiştir. Ölçeğin boyutlarına ve toplamına ilişkin güvenilirliğin belirlenmesinde Cronbach Alpha (α) güvenilirlik katsayısına bakıldığında ölçeğin “iletişim” boyutunda $\alpha = .89$, “uyum” boyutunda $\alpha = .90$, “kendini kontrol” boyutunda $\alpha = .86$, “sosyal davranışlar” boyutunda $\alpha = .87$ ve “atılganlık” boyutunda $\alpha = .76$, ölçeğin toplamında ise $\alpha = .94$ olduğu görülmüştür. Ölçeğin test-tekrar test güvenilirliği analiz sonuçları da ölçeğin “iletişim” ($r = .817$, $p < .001$), “uyum” ($r = .858$, $p < .001$), “kendini kontrol” ($r = .752$, $p < .001$), “sosyal davranışlar” ($r = .863$ ve $p < .001$) ve “atılganlık” boyutuna ($r = .634$, $p < .001$) ve toplamına ($r = .886$, $p < .001$) ait iki puan seti arasında pozitif yönde ve genel olarak yüksek düzeyde anlamlı bir ilişkinin olduğunu ortaya koymuştur. Bu durumlar, ölçeğin test-tekrar test güvenilirliğinin yeterli düzeyde olduğunu ve zamana bağlı olarak kararlı bir yapı gösterdiğini ifade etmiştir (Aksoy, 2014). Bu kapsamda, okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin değerlendirilmesine yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu sonucuna ulaşılan “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu” çalışmada uyarlaması yapılan ölçme aracı olarak yer almıştır.

Verilerin Çözümlemesi

Çalışmada Tokat il merkezinde okul öncesi eğitime devam etmekte olan çocukların sosyal becerilerini değerlendirmesine yönelik olarak çalışma kapsamına dâhil edilen çocuklara ilişkin ebeveynlerden elde edilen veriler Sosyal Bilimler için İstatistik Programı'na (Statistical Package for the Social Sciences; SPSS) aktarılmıştır. Yapı geçerliğinin belirlenmesinde okul öncesi dönem çocukları için Aksoy (2014) tarafından geliştirilen “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği”nden ebeveyn değerlendirilmesine dayalı olarak elde edilen veriler AMOS (Analysis of Moment Structures) programı aracılığıyla doğrulayıcı faktör analizine tabi tutulmuştur. Doğrulayıcı faktör analizi, daha öncesinde sınırlandırılmış ve tanımlanmış olan yapının bir model olarak doğrulanıp

doğrulanmadığının test edilmesinde kullanılan bir analizdir (Çokluk, Şekercioğlu ve Büyüköztürk, 2012). Doğrulamalı faktör analizi, Tabachnick ve Fidell'e (2012) göre, gizil değişkenlerle ilgili teorilerin test edilmesinde kullanılan gelişmiş bir tekniktir. Yapı geçerliğinin değerlendirilmesinde kullanılan güçlü bir yöntemdir (Stapleton, 1997). Bu doğrultuda çalışmada okul öncesi dönem çocukları için "Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu"nun yapı geçerliği doğrulamalı faktör analizi ile test edilmiştir. Bu kapsamda, birinci düzey ve ikinci düzey doğrulamalı faktör analizi modeline ilişkin uyum indeksleri değerlendirilmiştir. Buradaki modelin veri ile uyumuna veya uyumsuzluğuna Ki-Kare Uyum indeksi (X^2), Yaklaşık Hataların Ortalama Karakökü (RMSEA), Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI), İyi Uyum İndeksi (GFI), Düzeltilmiş İyi Uyum İndeksi (AGFI), Ortalama Hataların Karakökü (RMR) ve Normlaştırılmış Uyum İndeksi (NFI) değerlerine göre karar verilmiştir. Doğrulamalı faktör analizi ile faktör yapısı değerlendirilen "Sosyal Becerileri Değerlendirme Formu-Ebeveyn Formu"nun güvenilirliğinin belirlenmesinde ise Cronbach Alpha (α) iç tutarlılık katsayısına bakılmıştır.

BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde, çalışma amacına yönelik olarak "Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği"nin "Ebeveyn Formu"na ilişkin geçerlik ve güvenilirlik işlemlerinden elde edilen bulgular yer almaktadır. Bu çerçevede elde edilen bulgular ilgili ölçek geliştirme/uyarlama alanında yer alan değer aralıkları eşliğinde yorumlanarak sunulmuştur.

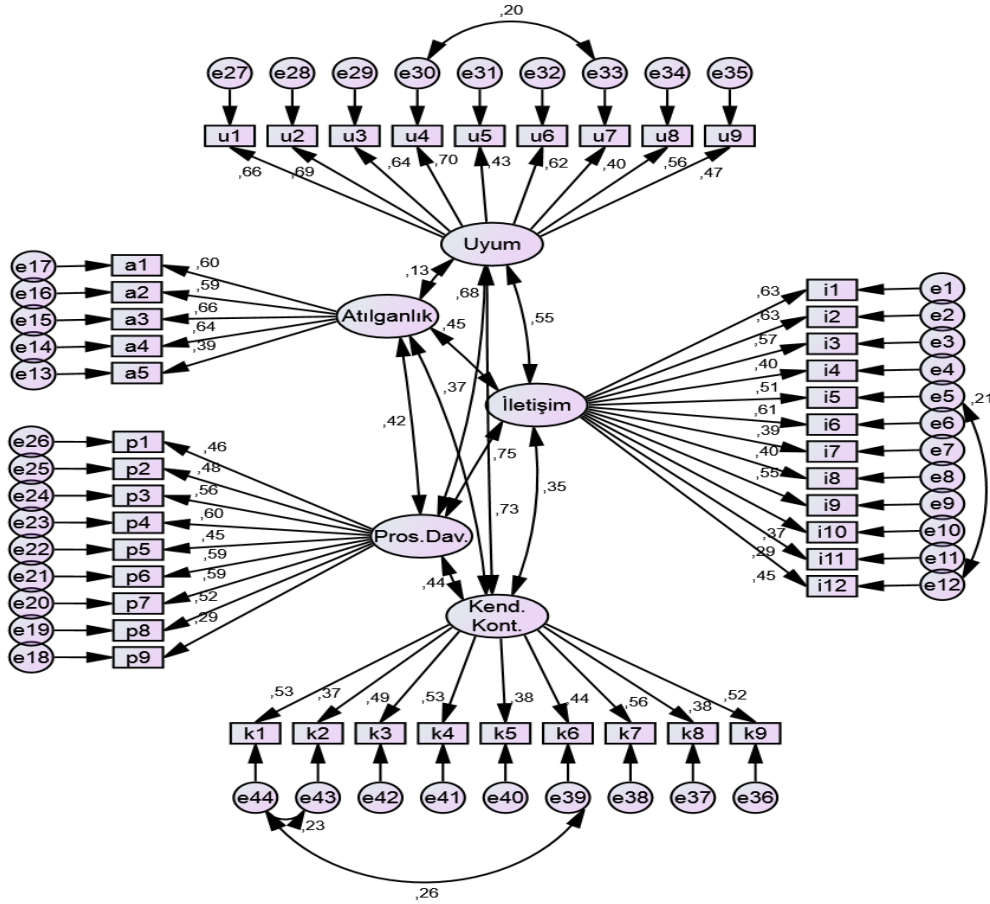
Çalışmada okul öncesi dönem çocukları için "Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu"nun yapı geçerliğinin belirlemek için yapılan doğrulamalı faktör analizinde birinci düzey ve ikinci düzey model uyum indeksleri ortaya konmuştur. Bu kapsamda yapılan doğrulamalı faktör analizi sonuçlarında, öncelikle p değerinin incelenmesi gerekmektedir. Bu değer, beklenen kovaryans matrisi ile gözlenen kovaryans matrisi arasındaki farkın (X^2 değerinin) anlamlılığı hakkında bilgi vermektedir. Doğal olarak p değerinin anlamlı olmaması beklenmekle birlikte, büyük örneklem üzerinde yapılan doğrulamalı faktör analizinde p değerinin anlamlı olması normal kabul edilmekte ve tolere edilebilen bir durum olarak değerlendirilmektedir (Çokluk, Şekercioğlu ve Büyüköztürk, 2010). Bu noktada yapılan birinci düzey analiz sonucunda p değerinin .001 düzeyinde anlamlı olduğu belirlenmiş ve iki matris arasındaki uyuma ilişkin alternatif uyum indeksleri değerlendirilmiştir. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu için oluşturulan birinci düzey yapısal modelin analiz edilmesi sonucunda modelin uygunluğuna ilişkin elde edilen sonuçlar Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu'nun Birinci Düzey Doğrulamalı Faktör Analizi Modeline İlişkin Uyum İndeksleri

X^2	sd	X^2/sd	RMSEA	CFI	GFI	AGFI	RMR	NFI
2642.049	.888	2.98	.04	.81	.86	.85	.06	.84

Birinci düzey çok faktörlü modele ilişkin doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarında, p değerinin .001 düzeyinde anlamlı olduğu tespit edilen bir durumken; Tablo 1’de görüldüğü gibi yapılan analiz sonucunda ki-kare (X^2) değerinin 2642.049 ve serbestlik derecesinin .888 olduğu, X^2/sd değerinin ise 2.98 olduğu belirlenmiştir. Kline’ye (2005) göre, X^2/sd değerinin 5’den düşük olması orta düzeyde ve 3’den düşük olması mükemmel düzeyde uyumu ifade etmektedir. Buna göre, ölçme aracının X^2/sd oranının mükemmel düzeyde uyum değeri verdiği ortaya çıkmaktadır. Bu noktada RMSEA değerinin .04 olduğu dikkat çekmektedir. RMSEA değerinin .08 ile .10 arasında olmasının zayıf uyumu, .05 ile .08 arasında olmasının kabul edilebilir uyumu, .05’e eşit veya daha düşük olmasının mükemmel uyumu ifade ettiği belirtilmektedir (Sümer, 2000; Tabachnick ve Fidell, 2012). Bu doğrultuda, ölçeğin RMSEA değerinin mükemmel uyuma işaret ettiği görülmektedir. Hoe (2008) CFI, GFI ve AGFI değerlerinin .80 ile .90 arasında olmasının iyi uyumu, .90 ve daha yüksek olmasının oldukça iyi uyumu yansıttığını belirtmektedir. Bu kapsamda CFI değerinin .81, GFI değerinin .86 ve AGFI değerinin .85 olarak belirlenmiş olması, iyi uyumun göstergesi olarak açıklanabilir. RMR değerinin .05’den küçük olması mükemmel uyumu, .08’den küçük olması iyi uyumu ve .10’dan küçük olması zayıf uyumu, NFI değerinin ise .90’dan büyük olması iyi uyumu ifade etmektedir (Brown, 2006; Kline, 2005; Tabachnick ve Fidell, 2012). Bu noktada ölçeğin .06 olan RMR değeri ile iyi uyuma ve .84 olan NFI değeri ile kabul edilebilir uyuma sahip olduğu söylenebilir. Bu kapsamda elde edilen sonuçlara göre, ölçme aracına ilişkin veri setinin faktör yapısını desteklediği ve beş faktörlü yapının iyi düzeyde bir modele sahip olduğu ortaya çıkmaktadır. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun doğrulayıcı faktör analizi ile hesaplanan madde faktör yükleri ve birinci düzey yol diyagramı Şekil 1’de verilmiştir.

i: İletişim u: Uyum k: Kendini Kontrol p: Prososyal Davranışlar a: Atılganlık

Şekil 1. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu'nun Doğrulamalı Faktör Analizi
Sonucu: Yol diyagramı (Birinci düzey)

Şekil 1'de her bir maddenin örtük bağımlı değişken üzerindeki etki miktarları ve faktör yükleri yer almaktadır. Beş boyuttan oluşan Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu'nda yer alan maddelerin faktör yüklerinin "iletişim" boyutunda .29 ile .63 arasında, "uyum" boyutunda .40 ile .70 arasında, "kendini kontrol" boyutunda .37 ile .56 arasında, "prososyal davranışlar" boyutunda .29 ile .60 arasında ve "atılganlık" boyutunda .39 ile .66 arasında olduğu, bu kapsamda elde edilen faktör yüklerinin ise .29 ile .70 arasında değiştiği görülmektedir. Bu kapsamda ölçekte yer alan maddeler ile boyutlar arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p < .001$) belirlenmiş, böylelikle her bir maddenin ilişkili olduğu faktöre anlamlı düzeyde katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu noktada "iletişim" boyutunda yer alan 5. ile 7. maddelerin, "uyum" boyutunda yer alan 4. ile 7. maddelerin, "kendini kontrol" boyutunda ise 1. ile 2. ve 6. maddelerin yüksek düzeyde ilişki gösterdiği tespit edilmiştir. Bu bağlamda, yüksek düzeyde ilişki gösteren maddelerin benzer özelliği ölçtüğü varsayımından hareketle, yüksek düzeyde ilişkili olduğu belirlenen bu maddelerin hata kovaryansları birleştirilmiştir. Diyagramda standardize edilmiş parametre değerlerine bakıldığında, "iletişim" boyutunu en fazla .63 yükle 1. madde (*söylemek istediklerini kendinden emin bir şekilde ifade eder*) ile

2. maddenin (*karşılaştığı sorunların çözümüne yönelik fikirler üretir*), en az .29 yüküyle 11. maddenin (*konusurken dinleyen kişiyle göz teması kurar*) ve “uyum” boyutunu en fazla .70 yüküyle 4. maddenin (*verilen sorumlulukları yerine getirir*), en az .40 yüküyle 7. maddenin (*rutin kişisel bakım ve temizliğini kendiliğinden yerine getirir*) etkilediği belirlenirken, “kendini kontrol” boyutunu ise en fazla .56 yüküyle 7. maddenin (*grup içinde işbölümüne uymakta zorlanır*), en az .37 yüküyle de 2. maddenin (*başkaları onu ittiğinde/ona vurduğunda aynı şekilde karşılık verir*) etkilediği görülmüştür. Buna ek olarak “sosyal davranışlar” boyutunu en fazla .60 yüküyle 4. maddenin (*haksızlığa uğraya bir kişinin haklarını savunur*), en az .29 yüküyle 9. maddenin (*ihtiyacı olduğu zamanlarda yardım ister*) etkilediği belirlenirken, “atılganlık” boyutunu da en fazla .66 yüküyle 3. maddenin (*utangaç ve içine kapanıktır*), en az .39 yüküyle 5. maddenin (*farklı fiziksel/kişisel özellikleri olan bireyleri kabul etmekte zorlanır*) etkilediği tespit edilmiştir. Bu doğrultuda geniş örneklem üzerinde yürütülmüş olan çalışmada, maddelere ilişkin faktör yüklerinin yeterli düzeyde olduğu ortaya konmuştur.

Madde yük değerlerinin, .30 ve daha yüksek olan maddelerin iyi derecede ayırt edici olduğu, .20 ile .30 arasında kalan maddelerin zorunlu görülmesi durumunda ölçme aracına alınabileceği ve .20’den daha düşük maddelerin de ölçme aracına alınmaması gerektiği belirtilmektedir (Büyüköztürk, 2014). Bu çerçevede, .30’un altında sadece iki maddenin olduğu ve bunlardan birinin (i11) göz teması kurma ve bir diğeri (p9) yardım isteme ile ilgili sosyal beceriler olduğu görülmüştür. Her iki maddenin de çok sınırdaki kaldığı ve sosyal beceriler kapsamında önemli maddeler olduğu görüşünden hareketle uzman görüşüne başvurulmuştur. Uzman görüşü için okul öncesi eğitim alanında profesör olarak görev yapmakta olan üç öğretim üyesinin görüşüne başvurulmuş ve uzmanların bu maddelerin ölçekte tutulması konusunda hemfikir olduğu belirlenmiştir. Bu çerçevede ölçme aracının yapısının korunmasına karar verilmiştir.

Doğrulayıcı faktör analizinde çok boyutlu ölçeklerin, ikinci düzey çok faktörlü modellerinin test edilmesi önerilmektedir. İkinci düzey çok faktörlü model, gözlenebilen değişkenlerin birden fazla bağımsız boyut altında toplanması ve daha sonra bu faktörlerin daha kapsayıcı bir model altında bir araya gelmesi esasına dayanmaktadır (Meydan ve Şeşen, 2011). Bu doğrultuda çalışmada yapılan ikinci düzey analiz sonuçları Tablo 2’de sunulmuştur.

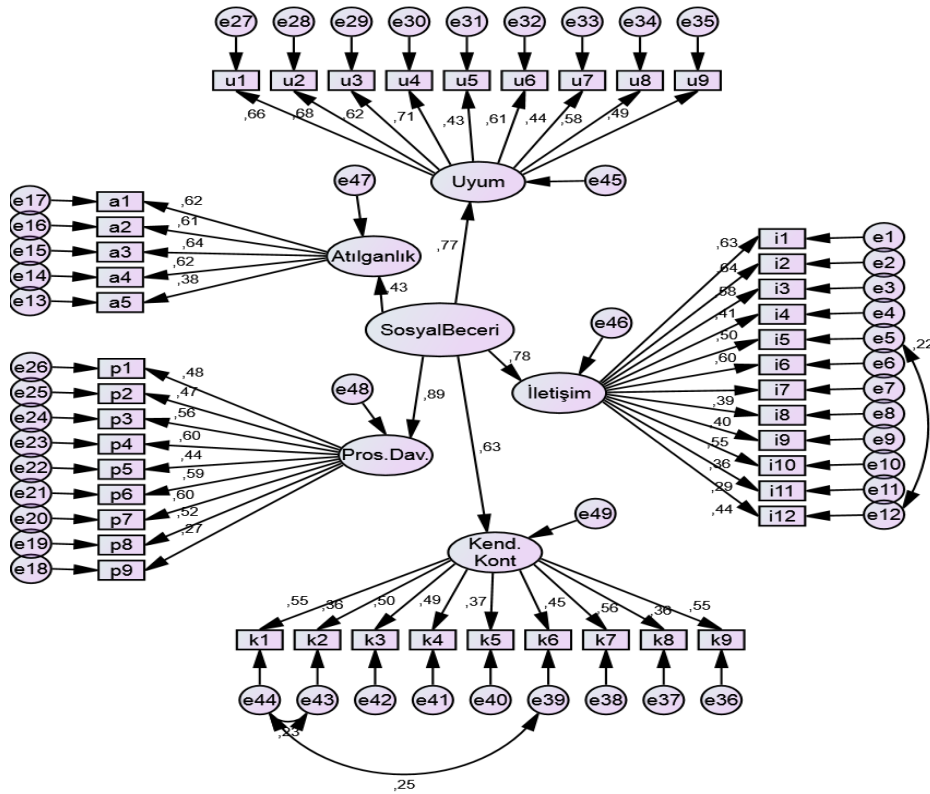
Tablo 2. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun İkinci Düzey Doğrulayıcı Faktör Analizi Modeline İlişkin Uyum İndeksleri

χ^2	sd	χ^2/sd	RMSEA	CFI	GFI	AGFI	RMR	NFI
2896.741	.894	3.24	.05	.82	.85	.84	.07	.81

İkinci düzey doğrulayıcı faktör analizi sonucunda, tanımlanan faktörlerin sosyal beceri örtük değişkenini anlamlı bir şekilde açıklayıp açıklamadığına bakıldığında yüksek t değerlerinin ve .001 düzeyinde anlamlılığın olduğu ortaya konmuştur. Bu sonuç, her bir maddenin ilişkili olduğu faktöre

istatistiksel olarak anlamlı bir katkı sağladığı anlamına gelmektedir. Bu noktada Tablo 2’de yer alan ikinci düzey analiz sonuçları incelendiğinde, ki-kare (X^2) değerinin 2896.74 ve serbestlik derecesinin .894 olduğu, X^2/sd değerinin ise 3.24 olduğu görülmektedir. Bu sonuç, X^2/sd değerinin mükemmel uyum olarak kabul edilen 3 değerinin biraz üstünde olduğunu göstermekte ve orta düzeyde uyuma işaret etmektedir (Kline, 2005). Bu noktada RMSEA değerinin .05’e eşit olduğu ve mükemmel uyumu ifade ettiği dikkat çekmektedir. CFI değerinin .82, GFI değerinin .85 ve AGFI değerinin .84 olması, iyi uyum değeri için sınır olarak kabul edilen .80’nin üstünde olduğunu göstermekte ve ölçme aracının iyi uyuma sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Bu noktada iyi uyum için .08’den küçük olması gereken RMR değerinin .07 olduğu ve iyi uyumu açıkladığı söylenebilir. NFI değerine bakıldığında ise .81 ile kabul edilebilir bir uyumun ifade edildiği ortaya çıkmaktadır. Bu doğrultuda, modelin genel olarak iyi uyum değerlerine sahip olduğu ve geçerli bir model olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Brown, 2006; Hoe, 2008; Kline, 2005; Sümer, 2000; Tabachnick ve Fidell, 2012). Bu sonuç, çocukların sosyal becerilerine ilişkin ebeveyn değerlendirmesinden elde edilen verilerin faktör yapısının, öğretmen değerlendirmesinden elde edilen verilerin faktör yapısına uygun olduğunu ifade etmektedir. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun doğrulayıcı faktör analizi ile hesaplanan madde faktör yükleri ve ikinci düzey yol diyagramı Şekil 2’de görülmektedir.

i: İletişim u: Uyum k: Kendini Kontrol p: Prososyal Davranışlar a: Atılganlık

Şekil 2. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun Doğrulayıcı Faktör Analizi Sonucu: Yol Diyagramı (İkinci Düzey)

Doğrulayıcı faktör analizi ile faktör yapısı doğrulanmış “Sosyal Becerileri Değerlendirme Formu-Ebeveyn Formu”nun güvenilirliğinin belirlenmesinde Cronbach Alpha (α) iç tutarlılık katsayısına bakılmıştır. Bu noktada elde edilen sonuçlar Tablo 3’de sunulmuştur.

Tablo 3. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun Boyutlarına ve Toplamına İlişkin Güvenirlik Sonuçları

	Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun Boyutları ve Toplamı					
	İletişim	Uyum	Kendini Kontrol	Prososyal Davranışlar	Atılganlık	Toplam
Cronbach Alpha Katsayısı	.79	.82	.73	.75	.74	.89

Tablo 3’deki Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun boyutlarına ve toplamına ilişkin Cronbach Alpha katsayıları incelendiğinde, ölçeğin “iletişim” boyutunda $\alpha=.79$, “uyum” boyutunda $\alpha=.82$, “kendini kontrol” boyutunda $\alpha=.73$, “prososyal davranışlar” boyutunda $\alpha=.75$ ve “atılganlık” boyutunda $\alpha=.74$ olduğu görülürken, ölçeğin toplamında ise $\alpha=.89$ olduğu tespit edilmiştir. Kayış’a (2014) göre, Alpha (α) katsayısına bağlı güvenilirliğin ölçütü $.00 \leq \alpha < .40$ için güvenilir değil, $.40 \leq \alpha < .60$ için güvenilirliği düşük, $.60 \leq \alpha < .80$ için oldukça güvenilir ve $.80 \leq \alpha < 1.00$ için yüksek derecede güvenilir olarak kabul edilmektedir. Buna göre, Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun “uyum” boyutunda ve toplamda yüksek derecede güvenilir olduğu, “iletişim”, “kendini kontrol”, “prososyal davranışlar” ile “atılganlık” boyutunda ise oldukça güvenilir olduğu saptanmıştır. Büyüköztürk (2014) ise güvenilirlik katsayısının $.70$ ve daha yüksek olması durumunda, güvenilirliğin genel olarak yeterli olduğunu ifade etmektedir. Bu doğrultuda, Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun boyutlarının ve toplamının yeterli düzeyde güvenilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan analiz ve değerlendirmeler sonucunda, Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ortaya konmuştur. Bu kapsamda, okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin öğretmen tarafından değerlendirilmesine yönelik geliştirilmiş bir ölçme aracı olan “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu”na dayalı olarak, okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin ebeveyn tarafından değerlendirilmesine yönelik olan “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu” oluşturulmuştur.

SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Bu bölümde, “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu”na ilişkin sonuçlar yer almaktadır. Bu doğrultuda istatistiksel analiz işlemleri sonucunda tespit edilmiş olan geçerlik ve güvenilirlik sonuçları ortaya konmuştur.

Çalışmada okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin öğretmen değerlendirmesine dayalı olarak belirlenmesine yönelik olarak Aksoy (2014) tarafından geliştirilmiş olan “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu’nun” (SOBDÖ-ÖF) çocukların sosyal becerilerinin ebeveyn değerlendirmesine dayalı olarak değerlendirilmesinde kullanılabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çerçevede kullanım amacına uygun olacak şekilde ölçme aracının ebeveynler tarafından kullanılacak versiyonu “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu” (SOBDÖ-EF) olarak adlandırılmıştır. Ölçeğin geçerliğine yönelik olarak yapılan birinci düzey ve ikinci düzey analiz sonuçlarında, “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu”nda yer alan her bir maddenin ilişkili olduğu faktöre istatistiksel olarak anlamlı bir katkı sağladığı belirlenmiştir. Bu kapsamda X^2/sd değeri (birinci düzey model için mükemmel düzeyde ve ikinci düzey model için orta düzeyde) uyumu ortaya koyarken, RMSEA değerinin (birinci ve ikinci düzey model için) mükemmel düzeyde bir uyumu ortaya koyduğu belirlenmiştir. CFI değerinin, GFI değerinin ve AGFI değerinin (birinci düzey ve ikinci düzey model için) iyi düzeyde bir uyuma sahip olduğu saptanmıştır. RMR değerinin (birinci düzey ve ikinci düzey model için) iyi uyumu ve NFI değerinin de (birinci düzey için iyi düzeyde ve ikinci düzey için kabul edilebilir düzeyde) bir şekilde uyumu açıkladığı tespit edilmiştir. Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun güvenilirliğine yönelik sonuçları ortaya koyan Cronbach Alpha (α) katsayılarının ise “iletişim” boyutu için .79, “uyum” boyutu için .82, “kendini kontrol” boyutu için .73, “prososyal davranışlar” boyutu için .75, “atılmanlık” boyutu için .74 ve toplam için .89 olduğu belirlenmiştir. Bu doğrultuda geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu sonucuna ulaşılan okul öncesi dönem çocukları için “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu”, ölçme aracındaki sosyal beceri içerikli maddelerin çocuklar için uygunluğuna göre ebeveyn tarafından değerlendirilmesi esasına dayanmaktadır. Bu doğrultuda 5 boyuttan (iletişim, uyum, kendini kontrol, prososyal davranışlar ve atılmanlık) ve toplamda 44 maddeden oluşan ölçme aracının değerlendirilmesi 5’li Likert dereceleme (her zaman/sık sık/ara sıra/nadiren/hiçbir zaman) ile gerçekleştirilmektedir.

Ölçme aracında yer alan boyutların alanyazınında yaygın bir şekilde kullanılan Gresham ve Elliot’un (2008) boyutları (iletişim, işbirliği, kendini ifade etme, sorumluluk alma, empati kurabilme, grupla birlikte hareket etme ve kendini kontrol etme) ile Calderalle ve Merrel’in (1997) boyutlarına (akranlarla ilişkili, kendini kontrol etme, akademik, uyum, atılmanlık) paralel bir yapıda maddelerden oluşması da ölçeğin kapsam geçerliğini destekleyen bir durum olarak değerlendirilebilir. Bu çalışmada uyarlaması yapılan “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu’nun okul öncesi dönem çocuklarına yönelik bir ölçme aracı olması nedeniyle, bu kapsamdaki betimsel ve deneysel çalışmalar için bir kaynak olarak görev yapması beklenmektedir. Sosyal becerilerin artırılmasına ve sosyal beceri yetersizliklerinin önlenmesine yönelik müdahalelerde geçerli ve güvenilir olduğu belirlenen bu gibi dereceleme ölçeklerinin bir değerlendirme aracı olarak kullanılması da gelişimsel süreçlerin desteklenmesi noktasında katkı sağlayıcı olacaktır. Sosyal becerilerle ilgili olarak ilerleyen

dönemlerde yürütülecek ölçek geliştirme çalışmalarına da buradaki çalışmanın bir alt yapı oluşturması beklenmektedir. Başka çalışmalarda, bu ölçme aracından elde edilen değerlerin farklı özellikleri ele alan (problem çözme becerisi, mizaç özellikleri, empati becerisi, akran ilişkileri, sosyal uyum becerisi gibi) ölçme araçlarından elde edilen değerlerle ilişkisi de ortaya konabilir. Bu çalışma, (Türkiye örneğinde yürütülen) Tokat il Merkez'indeki verilerle sınırlıdır. İlerleyen dönemlerde sosyal becerilere ilişkin güçlü kanıtları ortaya koymak üzere, ülkeler/bölgeler arası karşılaştırmalar için ölçeğin geçerlik-güvenirlilik sonuçlarını sınavan farklı çalışmalar yürütülebilir. Bu ölçme aracından elde edilen sosyal beceri düzeylerini yordayan değişkenleri (cinsiyet, kardeş sayısı, ebeveyn tutumu, bağlanma stili, çocuk-ebeveyn ilişkisi gibi) ortaya koymak amacıyla da yeni çalışmalar yapılabilir. Okul öncesi dönem çocukları için “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu” ile “Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu”nun birarada kullanıldığı çalışmalarla birlikte, çocukların farklı ortamdaki sosyal becerileri hakkında birtakım ipuçlarının elde edilmesi sağlanabilir. Okul öncesi eğitim alanında yürütülen ulusal veya uluslararası destekli projelerin kapsamında sosyal becerilerin boylamsal açıdan ele alınması ve üniversiteler, sivil toplum kuruluşları ile ilgili bakanlıkların işbirliğiyle sosyal becerilere ilişkin etkili durum tespit çalışmalarının yapılması önerilmektedir. Sosyal becerilerin ebeveyn değerlendirilmesine dayalı tespitinin yapılması noktasında, ölçme araçlarının kullanımının sağlanması, ebeveynlerin çocuklarının davranışları üzerinde iyi bir gözlemci olması ve sosyal becerilerin değerlendirilmesi hususunda bilgilendirilmesi gerekli görülmektedir. Okul öncesi dönemde sergilenen sosyal beceriler ile sosyal becerilerin günlük yaşam deneyimleri içerisinde nasıl değerlendirilebileceği ile ilgili bilgilendirmelerin, kamuoyuna açık eğitim oturumlarında büyük bir hassasiyetle ele alınması da önerilen bir başka durumdur.

KAYNAKLAR

- Aksoy, P. (2014). *Hikâye anlatma temelli ve oyun temelli sosyal beceri eğitiminin anasınıfına devam eden çocukların sosyal becerilerine etkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ambrose, H. (2013). *Young children's emotion regulation and social skills: The role of maternal emotional socialization and mother-child interactional synchrony*. Unpublished Thesis, University of Windsor Scholarship at UWindsor.
- Retrieved from <https://pdfs.semanticscholar.org/cefe/afcf35347cda4403c80524d039e63f5d7de.pdf>. Available date: 26.02.2018.
- Avcıoğlu, H. (2007). Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması (4-6 yaş). *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 93-103.
- Boisjoli, J. A. and Matson, J. L. (2009). General methods of assessment. In *Social behavior and skills in children*. J. L. Matson (Ed.), (pp. 60-75). New York: Springer Science+Business Media.
- Brown, T. A. (2006). *Confirmatory factor analysis for applied research: Methodology in the social sciences*. New York: The Guilford Press.

- Büyüköztürk, Ş. (2014). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı: İstatistik, araştırma deseni, SPSS uygulamaları ve yorum* (19. baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Cai, X., Kaiser, A. P. and Hancock, T. B. (2004). Parent and teacher agreement on child behaviour checklist items in a sample of preschoolers from low-income and predominantly African American families. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 33(2), 303-312.
- Calderalla, P. and Merrell, K. W. (1997). Common dimensions of social skills of children and adolescents: A taxonomy of positive behaviors. *School Psychology Review*, 26(2), 264-268.
- Cornish, U. and Ross, F. (2004). Social skills training for adolescents with general moderate learning difficulties. *Support for Learning*, 19(4), 197-199.
- Çokluk, Ö., Şekercioglu, G. ve Büyüköztürk, Ş. (2012). *Sosyal bilimler için çok değişkenli istatistik SPSS ve LISREL uygulamaları* (2. baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Elliott, S. N., Gresham, F. M., Frank, J. L. and Beddow, P. A. (2008). Intervention validity of social behavior rating scales: Features of assessments that link results to treatment plans. *Assessment for Effective Intervention*, 34(1), 15-24.
- Elliot, S. N., Sheridan, S. M. and Gresham, F. M. (1989). Assessing and treating social skills deficits: A case study for the scientist-practitioner. *Journal of School Psychology*, 27(2), 197-222.
- Gagnon, S. G., Nagle, R. J. and Nickerson, A. B. (2007). Parent and teacher rating of peer interactive play and social-emotional development of preschool children at risk. *Journal of Early Intervention*, 29(3), 228-242.
- Gresham, F. M. (1981). Social skills training with handicapped children: A review. *Review of Educational Research*, 51(1), 139-176.
- Gresham, F. M. (2016). Social skills assessment and intervention for children and youth. *Cambridge Journal of Education*, 46(3), 319-332.
- Gresham, F. M. and Elliott, S. N. (1987). The relationship between adaptive behavior and social skills: Issues in definition and assesment. *The Journal of Special Education*, 21(1), 167-181.
- Gresham, F. M. and Elliott, S. N. (2008). *Social skills improvement system (SSIS) rating scales*. Bloomington, MN: Pearson Assessments.
- Gresham, F. M., Elliot, S. N., Cook, C. R., Vance, M. J. and Kettler, R. (2010). Cross-informant agreement for ratings for social skill and problem behavior ratings: An investigation of the social skill improvement system rating scales. *Psychological Assessment*, 22(1), 157-166.
- Heyman, M., Poulakos, A., Upshur, C. and Wenz-Gross, M. (2016). Discrepancies in parent and teacher ratings of low-income preschooler's social skills. *Early Child Development and Care*, 188, 759-773.
- Hoe, S. L. (2008). Issues and procedures in adopting structural equation modeling technique. *Journal of Application Quantity Method*, 3(1), 76-83.
- Hosokawa, R., Katsura, T. and Shizawa, M. (2015). The relationship between social skills, fathers' involvement, and economic status in preschool children. *Journal of Health Science*, 5(3), 52-57.
- Kapıkıran, N., İvrendi, A. B. ve Adak, A. (2006). Okul öncesi çocuklarında sosyal beceri: Durum saptaması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(1), 20-28.

- Karabulut, A. G. (2018). *Okul öncesi eğitime devam eden 5-6 yaş çocukların sosyal becerileri ile ebeveynlerinin ihmalcı davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kayış, A. (2014). *Güvenilirlik analizi (reliability analysis). SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri içinde*. Ş. Kalaycı (Ed.). (6. baskı), (ss.403-419). Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Kline, R. B. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling* (2nd edition). New York: The Guilford Press.
- Koçyiğit, S. ve Kayılı, G. (2008). Montessori eğitimi alan ve almayan anaokulu öğrencilerinin sosyal becerilerinin karşılaştırılması. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 20, 511-516.
- Lindon, J. (2011). *Supporting children's social development: Positive relationships in the early years*. Luton, GBR: Mark Allen Group.
- Maleki, M., Mardani, A., Chehrzad, M. M., Dianatinasab, M. and Vaismoradi, M. (2019). Social skills in children at home and in preschool. *Behavioral Sciences*, 9(7), 1-15.
- McClelland, M. M. and Scalzo, C. (2006). Social skills deficits. In *Clinician's handbook of child behavioral assessment*. M. Hersen (Ed.), (pp. 313-335). San Diego, CA: Elsevier Academic Press.
- Merrell, K. W. (1995). Relationships among early childhood behavior rating scales: Convergent and discriminant construct validity of the preschool and kindergarten behavior scales. *Early Education and Development*, 6(3), 253-264.
- Merrell, K. W. (1996). Social-emotional assessment in early childhood. The preschool and kindergarten behavior scales. *Journal of Early Intervention*, 20(2), 132-145.
- Merrell, K. W. (2001). Assessment of children's social skills: Recent developments, best practices and new directions. *Exceptionality*, 9(1&2), 3-18.
- Meydan, C. H. ve Şeşen, H. (2011). *Yapısal eşitlik modellemesi: AMOS uygulamaları*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Nitzan, N. and Roth, D. (2014). Social skills among young children with moderate to severe intellectual disability: A comparative study of parents' and teachers' reports and its correlation with parental stress. *Issues in Special Education & Inclusion*, 27(1), 79-97.
- Özbey, S. (2009). *Anaokulu ve anasınıfı davranış ölçeği'nin (PKBS-2) geçerlik güvenirlik çalışması ve destekleyici eğitim programının etkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Öztürk, F. D. (2019). *Okul öncesi 4-6 yaş grubu çocukların bağlanma stilleri ile sosyal beceri düzeyi ve oyun davranışı arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Rizka, S. M. and Bacotang, J. (2018). The relationship between parenting styles and children's social skills. *Proceedings of the International Conference on the Roles of Parents in Shaping Children's Characters (ICECED)*, December 3-4, 258-262.
- Sacks, S. Z. (2006). Theoretical perspectives on the early years of social development. In *Teaching social skills to students with visual impairments: From theory to practice*. S. Z. Sacks and K. E. Wolffe, (Eds.), (pp. 51-80). New York: American Foundation for the Blind.

- Schermelleh-Engel, K., Moosbrugger, H. and Müller, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: Tests of significance and descriptive goodness-of-fit measures. *Methods of Psychological Research Online*, 8(2), 23-74.
- Segrin, C. and Giverts, M. (2003). Methods of social skills training and development. In *Handbook of communication and social interaction skills*. J. O. Greene and B. R. Burleson (Eds.), (pp. 135-176). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Inc.
- Spence, S. H. (2003). Social skills training with children and young people: Theory, evidence and practice. *Child and Adolescent Mental Health*, 8(2), 84-96.
- Stanley, M. (2009). *Çocuk ve beceri*. İstanbul: Ekinoks Yayıncılık.
- Stapleton, C. D. (1997). *Basic concepts and procedures of confirmatory factory analysis*. <http://ericae.net/ft/tamu/Cfa.htm>'den alınmıştır. Erişim Tarihi: 08.11.2013.
- Sümer, N. (2000). Yapısal eşitlik modelleri: Temel kavramlar ve örnek uygulamalar. *Türk Psikoloji Yazıları*, 3(6), 49-74.
- Tabachnick, B. G. and Fidell, L. S. (2012). *Using multivariate statistics* (6th edition). Bacon: Pearson Education Inc.
- Wright. R. J. (2010). *Multifaceted assessment for early childhood education*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, Inc.
- Yılmaz, İ. (2018). *Okul öncesi dönemde çocukların bağlanma biçimi ile sosyal beceri ve problem davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

“Social Skills Assessment Scale-Parent Form” for Preschool Children: A Scale Adaptation Study

EXTENDED ABSTRACT

Introduction and Significance

The fact that preschool children lead a quality life in personal, social, and academic terms is associated with having desired social skills. While it is necessary to have valid and reliable assessment tools for evaluation as a step towards determining social skills, it is also important to refer to multiple data sources while evaluating the assessment tools. Evaluation by parents and teachers, having the possibility to observe closely the skills of preschool children, who are in a self-centered period, is deemed necessary for determining their social skills. With reference to parent and teacher evaluation for social skills of preschool children, it is possible to collect information on social skills exhibited by children at home and at school. There are a limited number of assessment tools for evaluation of social skills of preschool children in the literature, and the importance on the assessment tools based on teacher and parent evaluation increases. In the current study which was conducted from these points of view, it is aimed to test if the “Social Skills Assessment Scale-Teacher Form”, which was developed by Aksoy (2014) based on teacher evaluation, is suitable for parent evaluation. The “Social Skills Assessment Scale-Teacher Form” in this scope comprises of 5 dimensions as communication (dimension 1), adaptation (dimension 2), self control (dimension 3), prosocial behaviors (dimension 4), and assertiveness (dimension 5) and a total of 44 items. In line with the aim of the study, the structure that was defined by means of confirmatory factor analysis was tested and construct validity evaluation of the assessment tool was performed, and Cronbach’s Alpha (α) coefficient was reviewed for reliability analysis.

Method

It is recommended that sample size be at least 400 for confirmatory factor analysis. In this scope, 1260 parents were given forms for evaluation of social skills of the children having preschool education at 62 different institutions chosen by means of random sampling method among the preschool education institutions in the city center of the province of Tokat, and among the forms returned, there were 838 forms reached, which were evaluated in a complete and correct manner. The data obtained in this line was transferred to SPSS (17.0) and was subjected to confirmatory factor analysis in AMOS (22.0) program. Chi Square Fit Index (X^2), Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA), Comparative Fit Index (CFI), Goodness of Fit Index (GFI), Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI), Root Mean Square-Residual (RMR), and Normed Fit Index (NFI) values were based to decide whether the model in this study fits the data or not.

Conclusion and Discussion

It was determined that in the results of the confirmatory factor analysis related to the first level multi-factor model, the p value was significant at the level of .001, while chi square (X^2) value was 2642.049 and degree of freedom was .888, and X^2/df value was 2.98. Since $X^2/df < 5$ means average fit and $X^2/df < 3$ means perfect fit, it is revealed that the X^2/df proportion of the assessment tool yields a perfect fit value. At this point, it is remarkable that RMSEA value is .04. An RMSEA value between .08 and .10 means weak fit, between .05 and .08 means acceptable fit, and if an RMSEA value is equal to or less than .05, it means perfect fit, and thus it was found that the RMSEA value of this scale indicates perfect fit. Considering that it reflects good fit if CFI, GFI, and AGFI values are between .80 and .90, and it reflects excellent fit if these values are .90 and above; a CFI value of .81, a GFI value of .86, and an AGFI value of .85 indicate good fit. The idea suggesting that NFI > .90 means good fit reveals that the NFI value that was found to be .84 has an acceptable fit. Besides, as a result of second level confirmatory factor analysis, it was revealed that there are high t values and significance is at the level of .001, testing if the defined factors explain the implicit variable of social skill or not. In the results of the second level analysis, it was found that chi square (X^2) value was 2896.74 and degree of freedom was .894, and X^2/df was 3.24. This result shows that the X^2/df value is slightly above the value of 3, which is accepted as the perfect fit, and indicates medium level fit. At this point, it was detected that the RMSEA value was equal to .05 and means perfect fit. The CFI value was 0.82, the GFI value was .85, and the AGFI value was .84, which show that it is over .80, which is accepted as the threshold for good fit value, and that the assessment tool has good fit. At this point, it was determined that the RMR value, which should be less than .08, was .07 and it explains a good fit. Additionally, basing on the NFI value, an acceptable fit is revealed with a value of .81. In this line, it was concluded that the model has good fit values in general and it is a valid model. With reference to the Cronbach's Alpha (α) coefficient for determining reliability, the following values were determined: $\alpha=.79$ for the communications dimension, $\alpha=.82$ for the accommodation dimension, $\alpha=.73$ for the self control dimension, $\alpha=.75$ for the pro-social behaviors, $\alpha=.74$ for the assertiveness dimension, and $\alpha=.89$ in total. It is widely accepted as sufficient for reliability when the reliability coefficient is .70 or higher. As a result of the evaluations and analyses performed within this framework, it was revealed that the Social Skills Assessment Scale-Parent Form is a valid and reliable assessment tool for preschool children.